

ELS ALUMNES DEL CETT: a banda i banda del món

Vint-i-cinc dels alumnes del CETT van decidir passar un estiu diferent. Deixar les comoditats de casa per posar en pràctica els coneixements apresos durant el curs, en un país amb uns costums i una llengua diferents als nostres. Van presentar el seu currículum en el SOPCP, i després d'un procés de selecció entre el CETT i l'empresa -basat en la maduresa de l'alumne i un mínim coneixement idiomàtic-, van poder fer pràctiques a l'estranger. Tot i tenir moments millors i pitjors, tres mesos després, tots ells han tornat amb la seguretat que van fer ben fet realitzant aquesta experiència irrepetible. Si voleu conèixer què van fer la Maria, la Miren, la Glòria o en Patricio... seguïu-nos.

L'experiència europea

Escollir Europa com a destí d'un stage és una de les millors opcions per aquelles persones que decideixen, per primera vegada, passar una temporada llarga fora de casa. Finlàndia, va ser el país escollit per la Maria Oliveres i la Míriam Pirado per realitzar la seva primera estada a l'estranger. La principal motivació que els va moure a inscriure's en el programa dels stage va ser la de posar en pràctica el seu anglès i perfeccionar-lo. Tot i així, com comenten, "a Finlàndia poca gent parlava anglès; tots parlaven finès i aquest idioma és molt difícil". A més, afegixen, "quan ens parlaven en finès i nosaltres dèiem que només parlàvem anglès s'estranyaven bastant. Vam tenir la sort, que la gent que treballava al recinte sí que s'expressaven en anglès".

La Maria i la Míriam van estar treballant en un gran recinte que incloïa un balneari, quatre hotels, diferents establiments

per dinar i una botiga. "La primera setmana va ser molt dura no coneixíem ningú, no ens enteníem i com no podíem estar de cara al públic vam estar a la cuina" explica la Míriam. Totes dues, però, tenien moltes ganes de fer coses, i, de mica en mica, van començar a fer tasques més de cara al públic. Malgrat els impediments inicials totes dues consideren que és una experiència molt enriquidora, ja han conegut un nou país i una nova forma de viure.

A l'altre costat dels Pirineus

No és el primer any que la Miren Apesteugia i la Montse Juves, estudiants de 1r. curs de Diplomatura de Turisme, van omplir el full de sol·licitud al SOPCP i van sol·licitar un stage a l'estranger. L'any passat ja ho van fer a Anglaterra i com l'experiència els va resultar molt positiva van decidir aquest estiu, un dia, de bones a primeres, provar sort al país veí: França. I és que "a banda de practicar i perfeccionar l'idioma, aprens a dependre de tu mateix, a coniar amb la gent, a compartir i sobretot, t'arribes a conèixer molt millor".

La Miren i la Montse han estat fent pràctiques al petit poble de Najac (al sud de França, a 55 km d'Albi i 110 de Toulouse) en la recepció d'una ciutat de vacances. Tot i les seves relatives experiències, asseguren que van passar un primer mes molt dur. "Pensava que sabia molt francès i vaig veure que no en tenia ni idea. Després comences a conèixer gent i les coses van canviant", comenta Miren. Tot i així, la imatge que tenen dels francesos (tancats i una mica estranys) no ha canviat gaire després de la seva estada, però suposen que el mateix deuen pensar dels espanyols. "Els diuen de nosaltres que cridem molt i fem molt soroll..., no sé si deu ser veritat, però sí que som més efusius". La Miren encara

no s'ha plantejat si el proper estiu tornarà a repetir l'experiència, (ja que és moment de buscar feina), però no descarta la idea d'anar a Sudamèrica... un nou repte.

La indefugible Anglaterra

De tots els països de parla anglesa, Gran Bretanya és la destinació ineludible per practicar l'idioma. Evitant el típic Londres (poc recomanable per perfeccionar el nivell d'anglès), l'Eva Calalan va optar aquest any per visitar Stratford, una ciutat de "conte de fades", que va veure néixer al dramaturg William Shakespeare. Com la Miren, l'Eva comptava amb l'avantatge i la seguretat que li dona haver fet un altre stage prèviament (l'estiu anterior va anar al nord del país).

A Stratford, va estar treballant en un hotel. Com altres stageres, va anar amb una altra companya del CETT, la Cristina Ramírez. Van tenir la sort -entre cometes-, que les van instal·lar en hotels diferents, cosa que les va fer espavilar-se. "Jo no volia anar amb espanyols, perquè ja se sap, sinó no practiques anglès, però és inevitable". Tot i així, l'Eva va estar treballant en un restaurant amb tot d'anglesos i sudamericans, per la qual cosa, l'única forma de comunicació possible era l'anglès. "Jo vaig aprendre molt, vaig practicar molt l'idioma i repetiré, estic segura".

Aires del sud: Tanzània

"Habari asubuhi" és el primer que li deia la gent a Patricio Rascón només llevar-se al matí. Significa "bon dia" en suahili, idioma dels habitants -entre d'altres països- de Tanzània. I és que

en Patricio i en Jordi, van decidir presentar la seva sol·licitud i el seu currículum per optar a l'stage sudafricà. El programa de pràctiques era molt interessant, ja que se cercava un alumne per realitzar funcions de coordinador en parla hispana per a una agència de viatges receptiva que treballa amb altres agències d'aventura. Segons en Patricio "era l'últim dia per presentar el currículum per poder accedir a l'stage, i a mi això dels parcs naturals sempre m'ha atret. Tot i així, pensava que no m'escollirien".

Doncs sí. Els van escollir, i en Patricio i en Jordi van aterrar el 14 de juny a Tanzània. La primera setmana va ser una mica d'adaptació. "Vivia a la mateixa casa del director de l'agència i convivia amb ells i la seva cultura", comenta en Patricio. "Quan la gent va a Tanzània, no sap el que es trobarà. Precisament, aquesta és la tasca dels guies, la de donar les recomanacions correctes".

Durant els tres mesos, que Patricio va passar a Tanzània (a Arusha) va dur a terme quatre safaris pel Parc Natural del Serengeti fins al cràter de N'gorongoro. "Aprens molt,

pensa que anem en un camió entre 17 i 20 persones i et fas molt amb la gent", ens explica.

Patricio recorda la primera nit que va viure de safari. Fins llavors, jo no havia sortit d'Europa. "Acampes amb mig del camp, intentes dormir, però sents tots els sorolls. Són els animals, lleons, hienes... que van a buscar beure o que busquen el teu calor corporal per dormir. Ho passes fatal, però no passa res. Mentre hi hagi zebres per caçar, no fan res".

És impossible relatar tot el que es pot viure en un espai lliure com aquest. Però Patricio és mostra segur en afirmar que "tornaria allà. A més de fer currículum, sempre m'ha agradat estar en un medi natural i conèixer nova gent. És un món apassionant".

Les rocalloses... a Canadà

Com no podia ser d'altra manera, la Glòria també va passar els primers dies en el seu stage al Canadà "una mica malament". La Glòria Cabello va passar el seu estiu d'stage a Vancouver, en una agència de viatges que organitzava diferents visites per la ciutat i per les muntanyes rocoses. Vivia amb una família, que "la van tractar com una filla", i a la feina va relacionar-se, principalment, amb latinoamericans, "però malgrat tot, m'anava tres mesos i jo sóc molt d'estar a casa. Anava convençuda, però em va costar molt marxar". Durant els primers mesos va estar a l'oficina fent reserves i transfers, més endavant, ja va fer de miniguia (anava de suport de la guia oficial en grups d'unes 50 persones).

Tot i així, la Glòria no és partidària de repetir unes pràctiques al Canadà. "Tornaria de visita o faria més stages per Europa... És que la cultura allà és molt diferent". D'entre les diferències culturals que va trobar, una de les que més li va sorprendre va ser el tracte que tenen amb el tabac: a banda de tenir pocs espais on es pot fumar, el tabac és molt car. "Jo fumo i anava un dia pel carrer i un noi d'allà em va demanar un cigarro. Jo li vaig donar i me'l va pagar. Jo em vaig quedar al·lucinada...", comenta la Glòria. Malgrat tot, la Glòria Cabello ha tornat contenta del seu stage, una experiència que recomana. Va aprendre a estar allunyada de casa i a valer-se per si mateixa... "tot i que en com a casa enlloc". Tot just ara, comença a trobar a faltar els seus companys de Canadà. ■

ITÀLIA I NORUEGA: noves destinacions Erasmus

Per al curs 2002/03, l'Escola Universitària d'Hoteleria i Turisme CETT incrementa l'oferta de places per mobilitat acadèmica Erasmus amb dues noves destinacions: Itàlia - amb la Universitat de Bologna a Rimini- i Noruega -amb el Stavanger University College-. Amb aquests dos països

ja són set les destinacions europees que els estudiants de la Diplomatura en turisme del CETT poden escollir per fer un Erasmus (França, Alemanya, Holanda, Finlàndia i Lituània), a més de la possibilitat de realitzar un semestre lectiu al Canadà.

NOVES BEQUES per fomentar la mobilitat

La Fundació Gaspar España-CETT ha convocat per al proper any uns ajuts per a fomentar la mobilitat dels estudiants i dels membres de l'associació d'antics alumnes del CETT. La nova beca sorgeix amb la finalitat de potenciar l'interculturalitat, el perfeccionament lingüístic, el coneixement d'altres maneres d'ensenyar i la participació en diferents sistemes de gestió que comporten l'aproximació professional a models turístics diferents de l'entorn d'origen. Aquests són alguns dels objectius de la Fundació Gaspar España-CETT.

La mobilitat es realitzarà a centres de formació o pràctiques en empreses de països amb què el CETT tingui signat un conveni de col·laboració. Les sol·licituds s'hauran de presentar abans del dia 30 de maig del 2003 i la concessió o denegació de la beca es donarà a conèixer a finals del mes de juny.

Per a més informació: www.cett.es/lafundacio